

inden Laanet blev effektueret, saa det var jo hen i Slutningen af Aaret, inden Laanet blev endelig ordnet, kan man forstaa. Der var altsaa ikke meget tilbage af det første af de 3 Aar, naar man regner til 1892, men jeg kan dertil sige, som jeg ogsaa sagde i Gaar, at en saadan Handel om Salg af Jord til Anlæg af Gladsaksefortet sker ikke paa en Dag, det kan man sige sig selv. Der blev nedsat en Kommission i den Anledning, og det plejer ikke at være saaledes, at Kommissioner blive nedsatte den ene Dag og Dagen efter gaa hen og købe en hel Masse Jord, eller hvad det nu er. Jeg ved ikke, naar den Kommission blev nedsat, det ærede Medlem ved det heller ikke, saa jeg holder bestemt paa, at der ikke er sket nogen Skade, og at der ikke er sagt mere, end man kan forsvare, naar man i Betænkningen siger, at det er „omtrent samtidig“.

Men saa komme vi til det, som for det ærede Medlem spiller den allerstørste Rolle under hele Sagen, og det er dette, at han gaar ud fra, at Finansudvalget og specielt Ordføreren skyldte Bevis for, at der er en Forbindelse mellem dette Jordsalg og det store Laan i Thaarupgaard. Nej, det skylder Finansudvalget og jeg ikke noget som helst Bevis for, thi vi ere ikke komne med nogen Paastand om, at der er den Forbindelse. Det ærede Medlem maa paa ny læse Betænkningen, saa vil han finde, at der ikke er nogen som helst Paastand i saa Henseende. Jeg sagde i Gaar, og jeg kan gentage det i Dag, at det eneste, der staar i Betænkningen, er dette: Naar Udvalget nu staaet over for dette Faktum, at der er ydet et saadant stort Laan i Thaarupgaard, og over for den Kendsgerning, at der intet er foretaget over for Krigsminister Bahnsen, trods det, at han ikke har betalt Rente osv., naar vi staa over for dette i sig selv ret uforstaaelige, sørgeligt uforstaaelige Faktum, saa er det ikke saa mærkeligt, at man spørger sig selv: hvad kan Grunden være? Og saa nævne vi dette, at der kan maaske være nogen Forbindelse, men det er ingen Paastand om, at der er en saadan, og vi skulle ikke bevise noget. Jeg kunde lige saa godt sige, at det ærede Medlem maatte bevise, at det ikke har noget som helst med hinanden at gøre, og i det Øjeblik, det ærede Medlem har bevist dette, vil jeg erkende, at saa har altsaa denne Opfattelse hos Finansudvalget, at der maaske var en Forbindelse, vist sig forkert. Men Udvalget er ikke kommet med nogen Paastand om, at det er saaledes. Vi have blot

nævnt dette, som jeg sagde i Gaar, som en Traad, der maaske kunde lede til en Forstaaelse af det.

Og endelig er der selve Betalingen for Jordan. Det ærede Medlem kommer, ligesom ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), stadig tilbage til dette, at der ikke er betalt mere for den Jord, der er solgt bort fra Grønnegaard til Gladsaksefortet — ja det ærede Medlem for Frederiksberg sagde maaske endda mindre — end der i det hele taget er betalt for den Jord, der er solgt til de øvrige Fæstningsanlæg. Ja, men det beviser jo ingenting med Hensyn til, hvorvidt det i sig selv er en høj Pris eller ikke. Det kan godt være, at det ikke er højere Pris end den, der er betalt for den øvrige Jord, der er købt. Det har man heller ikke paastaaet. Det kan være, at al den øvrige Jord, der er købt til Fæstningsanlæg, ogsaa er købt for dyrt. Men hvorfor i det hele taget indlade sig paa dette? At der er givet for meget for al den Jord, der er købt til Befæstningsanlægget, giver jo ingen som helst Ret for det ærede Medlem til at komme og sige, at da der ikke er betalt mere for denne Jord, end der er betalt i Gennemsnit for al den Jord, der er købt til Fæstningsanlægget, saa kan det ikke være for dyrt. Det kan jo være, det er for dyt altsammen, men det har man ingen som helst Anledning til at komme ind paa. Her er kun Tale om, hvorvidt 2,500 Kr. pr. Td. Land virkelig er for høj en Betaling, og jeg holder fremdeles paa, at selv om man regner, at det er af Danmarks bedste Jord, er det dog for høj Betaling, thi saa bliver det alligevel dobbelt saa meget for en Td. Land, som man efter den almindelige Hartkornsberegning, vi ellers pleje at benytte, kan faa.

Jeg skal dermed lade de øvrige Bemærkninger, som det ærede Medlem for Frederiksberg kom med, hvile. Jeg drister mig til at paastaa, at det ærede Medlem under ingen Omstændigheder har nogen Ret til at tale om, hvorvidt man sætter sin Stilling her i Tinget saa højt, at man ikke vil indlade sig paa det ene eller det andet. Jeg har for mit eget Vedkommende, tror jeg, Ret til at paastaa, at hvis man er kommen, om jeg saa maatte sige, noget længere ned end det kan siges at være passende for Tingets Medlemmer ved Diskussionen af denne Sag, saa har jeg ingen Part deri. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Frederiksberg kan sige det samme. Hele den Maade, hvorpaa han